

بزرگداشت خاطره رفیق مبارز "کبیر توخی" در تورنتو - کانادا

مراسم گرامیداشت یاد رفیق مبارز "کبیر توخی"، یکی از رفقای کمونیست افغان و شاعر و نویسنده ای متعهد به زحمتکشان (که درگذشت او در ۲۸ آگوست ۲۰۱۹ اتفاق افتاد) در روز یکشنبه ۱۵ سپتامبر ۲۰۱۹ از ساعت ۱ تا ۵ عصر در شهر تورنتو در کانادا برگزار شد و تعداد قابل توجهی از رفقا و دوستان افغان و ایرانی رفیق توخی در این مراسم شرکت کردند. سازمان ها و افراد متعددی از کشورهای مختلف پیام هایی را در بزرگداشت رفیق توخی به مراسم فرستاده بودند که تعدادی از آنها در طول مراسم خوانده شدند.

در ابتدای مراسم، رفیق "بشیر نبی" پیام "سازمان انقلابی افغانستان" را خواند که در آن شرحی از مبارزات و خصوصیات رفیق توخی برشمرده شده بود. در این پیام گفته شده است که رفیق توخی "شاعر و نویسنده و مبارز تسلیم ناپذیری بود که سالیان طولانی را در ایام جوانی در پشت میله های زندان، با غرور و شهامت سپری کرد. او بعد از سپری نمودن زندان، کشور را به قصد هند ترک نمود. در هندوستان، با وجود شرایط ناگوار، یک لحظه عمر خود را بیهوده سپری نکرد. او نوشت، سرود و با رفقای سر و کار داشت که علیه استعمار و استثمار مبارزه می کردند. او نترس و شجاع بود و در کشوری که مردم از سایه خود می ترسیدند، با هویت انقلابی خود علیه امپریالیسم می نوشت ... رفیق توخی می گفت "شعری که از آن خون نچکد، ننگ دفتر است".

پس از آن، شعری که شاعر آزادیخواه افغانستان "رحیمه توخی" همسر و هم‌رزم رفیق توخی، برای او سروده است، توسط رفیق سهیلا خوانده شد. نام این شعر در رثای رفیق، همسر و هم‌رزم "توخی" و متن آن به شرح زیر است:

آن صبح نامیمون که خورشید طلوع نمود

پرنده ها همه از خواب برخاستند

تو ای عقاب بلندپروازم، برنخاستی

چشم باز نکردی و سویم ندیدی

حرفی از دهان تو، من نشنیدم

ای جانم، یگانه تمنای زندگانیم

داد و فریاد و فغانم را نشنیدی

آن صبح فلاکت بار، تو را از من ربود
ای رهنمای راهِ نَبَرَدَم، تنها گذاشتیم
در مضیقهِ راهِ پر پیچِ زندگی، بی پا گذاشتیم
من در انتظارت پشت در بنشسته ام
ای رفته از بَرَم به سفر، باز کی می آیی؟
آن شب ظلمت بار که پایش
صبح تیره بود، تنها گذاشتیم
ای همسر فرهمند، رفیق و هم‌رزم، تنها گذاشتیم
بودی در زندگی، هست و بودِ من
در نَبودنِ تو، باشد نبودِ من
بی تو من کی توانم زندگی کنم
پای در رکاب، منتظرِ قافله بنشسته ام ...

حاضران پس از شنیدن شعر رفیق رحیمه با تشویق خویش با او در رثای همسر و رفیق مبارزش همدردی کردند.
سپس رفیق "بابک آزاد" پیام چریکهای فدایی خلق ایران را خواند. این پیام با شعری از "رحیمه توحی شروع می شود:

"از کاروان، قافله سالاران برفتند
ما رهروی راهیم که یاران برفتند
...

آن جاده ی تاریک مخوفِ نبرد را
با مشعل رزم کردند فروزان، برفتند"

در پیام "چریکهای فدایی خلق ایران" به درستی گفته شده که "رفیق توحی با تکیه بر مارکسیسم - لنینیسم و باور به حقانیت و ضرورت انترناسیونالیسم پرولتری، در هر شرایط جسمی و علیرغم بیماری حتی در هوای نامساعد تورنتو، همواره در مبارزات جاری علیه دشمنان توده های تحت ستم و به ویژه علیه رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی، در کانادا شرکت می کرد. در این اواخر، او با وجود کهولت سن، حتی با صندلی چرخدار در تظاهرات های چریکهای فدایی خلق ایران که علیه دشمن مشترک خلقهای خاورمیانه و از جمله دشمن مشترک خلقهای ایران و افغانستان، یعنی جمهوری اسلامی وابسته به امپریالیسم برپا می شد، حضور می یافت و با حرارت و شور تمام، در کنار دیگر مبارزین با به دست گرفتن بنرهای سازمان ما و دادن شعارهای مبارزاتی به نفع توده های مردم ایران به وظیفه

انترناسیونالیستی خود عمل می نمود. فقدان رفیق توخی برای همه کمونیستهای افغانستان و مبارزین راه آزادی و سوسیالیسم اندوهناک است و بدون شک جای خالی او را در عرصه های مبارزه فقط با تدوام و گسترش مبارزات علیه امپریالیسم و سگهای زنجیریش در خاورمیانه می توان پر نمود و با این کار یاد و راه او را زنده نگاه داشت. چریکهای فدایی خلق ایران فقدان رفیق توخی را به رحیمه عزیز - همسر مبارز او، و به تمامی رفقا و یاران رفیق توخی تسلیت می گویند. به امید آن که با گسترش دامنه مبارزات انقلابی توده های تحت ستم افغانستان، شاهد افغانستانی آباد و آزاد از سلطه امپریالیسم و دشمنان رنگارنگ آن باشیم تا این شاهدهی بر تحقق آرمان های انقلابی و آزادیخواهانه رفیق توخی باشد که عمری را با پیگیری در راه آنها جنگید".

رفیق "مشرّف" مجری مراسم نیز سخنانی در رابطه با زندگی مبارزاتی رفیق توخی بیان کرد و به درستی گفت که "برای بزرگداشت یک رفیق، بیایید با خود عهد کنیم که راه او را ادامه دهیم".

پیام های پرارزش دیگری نیز در بخش اول مراسم توسط رفقای رفیق توخی خوانده شدند، و در بخش دوم مراسم همزمان با پخش کلیپ خاطره انگیزی از عکس های رفیق توخی، پیام های دیگری توسط دیگر رفقا خوانده شدند و این مراسم در فضایی سرشار از اندوه از دست دادن یک رفیق زحمتکش، و پیمانی برای ادامه راه تا به تحقق نشستن اهداف و آرمانهای رفیق توخی به پایان رسید.

راه همه رفقا و مبارزان کمونیست و انقلابی که دیگر در میان ما نیستند، پر رهرو و یادشان گرامی باد!

فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در تورنتو - کانادا

۱۷ سپتامبر ۲۰۱۹